

Tovább mesél a 233-as parcella

2012. december. 19-én a POFOSZ tárgyalási delegációjával - az elnök távolléte miatt – **Szécsi István** vezetésével részt vettem azon a megbeszélésen, amely a 233-as parcellában nyugvók sírjainak a jövőbeni állandó ápolása érdekében kezdeményezünk. Fogadott bennünket a Temetkezési ZRT vezérigazgatója **Horváth József** úr és vázolta, hogy a Kertészeti Vállalat tervezője hogyan tervezte a 233-as parcellában eltemetett egykori kivégzettek nyughelyét emlékhellyé alakítani. Ehhez várta POFOSZ igényét és véleményét, hogy a későbbiek során megállapítható legyen a kialakítás költsége és azt a jövőben ki fogja viselni. Abban állapodtunk meg, hogy a megbeszélést **2013. 01. 09-én 10-kor** folytatjuk **Dégi András** POFOSZ elnök vezetésével. Információnkat az 1956-os Hagyományörzők honlapján megosztottuk az érdeklődőkkel abban a reményben, hogy tájékoztatást adjunk jövőbeni terveinkről. **2013. január elején**, Szécsi István tudomására jutott, hogy az 1956-os Szövetség elnöke levelet írt a Szabadságharcosokért Közalapítvány Kuratórium elnökének és a Temetkezési ZRT vezérigazgatójának, hogy a megbeszélés folytatására Szécsi István nem illetékes, de Ő igen. Így a megbeszélés illetékesség hiányában nem folytatódott, hiszen ebből kifolyólag, Szécsi István tenni akarásával káros tevékenységet folytat, de ők 2006- óta tervezik, hogy a 233-as parcellában eltemetetteket exhumáltatják és a Fiumei úti 56-os parcellába helyezik át. Szécsi István a POFOSZ megválasztott Budapesti Kegyeleti Bizottságának a vezetője, aki írásos megbízással is rendelkezik az elnök aláírásával, illetékes volt a megbeszélés folytatására. Tisztelendő az igyekezet, de nézzük, hogy eddig ebben az ügyben ki, mit is tett:

3 évvel ezelőtt Farkas György kért meg, hogy kilátogatnák-e vele a 233-as parcellába, hogy milyen állapotban vannak az egykori kivégzettek sírjai.

A látottakról írtam a Világ Magyarorsága c. nemzeti hetilapban, felhívva az illetékesek figyelmét a parcella rendbetételére.

E cikkből, 20 példányt adtam **Kiss Imre** POFOSZ tagnak és kértem, hogy próbálja megkeresni az illetékeseket. Kiss Imre első útja az '56-os Szövetség elnökéhez vezetett és meg akarta vele beszélni, hogy hogyan lehetne megoldani ezt a feladatot? Az elnök azt a választ adta, **hogy ne foglalkozz vele, mert ez nem a mi feladatunk**, egyébként is ez egy kutatási terület.... Nem mondta meg, hogy ha nem Ő az illetékes, akkor kinek a feladata a parcella kitakarításának megszervezése.

A kép bal oldalán Kiss Imre látható.

Csak ezután ment Kiss Imre a POFOSZ budapesti elnökéhez **Szalai Zoltánhoz**, aki nem azt nézte, hogy ki az illetékes, hanem azt, hogyan lehet megoldani a problémát és élőmunkával megszervezte a parcella takarítását. Szerencsére ehhez a tenni akaró csoporthoz csatlakozott az 1956 Magyar Nemzetőrség, a Magyar Világ Baráti Társaságának néhány tagja és az 1956-os Hagyományőrzők „Barantás” csoportja is és saját eszközeik felhasználásával megoldották, **megoldottuk** a feladatot, példát adva a nemes célért való összefogásnak és tenni akarásnak, hiszen több száz órát dolgoztunk a feladat végrehajtásáért. De ezt a tevékenységet már három éve folytatjuk. Mi szívesen tettük, **tesszük**, de talán mégsem a mi feladatunk annak a megoldása, amit valakik elhanyagoltak. A témával kapcsolatban, levélben megkerestem azt a **Mécs Imrét**, aki **1990. június 5-én, a 300-as parcellában búcsúztatta a 233-as parcellából exhumált Batonai testvéreket**. Arra szerettem volna választ kapni, **hogy mi alapján döntöttek a Batonai testvérek és Varga József exhumálásáról, majd a 300-as parcellába való temetéséről?** A többiek akkor, miért hagyták ott? Levelem megírása óta már eltelt két hónap és Mécs Imre azzal sem tisztelt meg, hogy válaszoljon. Ennyire halványul már az ő emlékezete is, de főleg a szolidaritása, nem beszélve arról, hogy a temetésen azt ígérte, hogy honvéd ezredeket fognak elnevezni a Batonaiakról. Az ígéret, csupán ígéret maradt, mert már hol van a honvédségünk is?

Szécsi István, mint a POFOSZ Budapesti Kegyeleti Bizottságának a megválasztott vezetője, szorgalmazta a 233-as parcella problémájának megoldását, hiszen '56-os múltja miatt is, szolidaritást vállalt az elhagyott parcella '56-osaival. **Hangosan megkérdezem: mi ebben a tevékenységben a károkozás? Ki merheti ezt a kijelentést tenni, magát '56-osnak mondva?** Nem összefogni kell egy nemes cél érdekében, hanem kikezdeni a tenni akarót? Mint kuratóriumi tagnak, feladatai vannak, vannak? Ha igen, akkor hagy kérdezzem meg, hogy mi is a feladata és mit valósított meg belőle 2006 óta a 233-as parcellával kapcsolatban? Nekem, többek között az a feladatom, hogy ha valami nem működik úgy, ahogy kell, megkérdezzem, hogy miért? Számítok arra, hogy majd engem is kártevéssel fog megvádolni, mert titkokat tárok a nyilvánosság elé, de állok elébe, mert akkor talán arra is lesz lehetőségem, hogy személyesen én is kérdezzek tőle. De inkább az együttműködést várnám, hiszen neki is a feladat megoldása legyen a tevételes célja. Remélem, hogy így is lesz.

De most még egyelőre az a kérdés, hogy kinek a feladata a védett sírok ápolása? Ha ebben feladata van a kuratóriumi tagoknak, hagy kérdezzem meg, hogy mit akarnak tenni, de záros határidőn belül. Nem felelősségre vonás akar ez lenni, de ha magától valami nem megy, el kellene fogadni a jóindulatú figyelemfelkeltést, mert egy jó ügy érdekében ne az uralom legyen a legfontosabb, hanem az ügy erkölcsi alapú szolgálata, mert nem '56-ból, hanem 1956-ért kellene élnünk, hogy nemzetünk sorsa jobbra fordulhasson. Ez a sok ember, nem azért hullatta véré, hogy azok is elfeledkezzenek róluk, akik egykor sorstársaiknak vallották magukat! Vagy megváltozott valami egyesekben, amikor '56 kapcsán pozícióhoz jutottak? Ismét csak kérdezem, de ha nincs tisztességes válasz, akkor megállapítom!

A kérdést föl kellett tennem, de nem igen akar tenni egyetlen illetékes sem, pedig ismét tavasz lett, nő a gaz, **ki fogja a 233-as parcellában nyugvók sírjait gondozni?** A 215-ös parcellában szovjet katonák nyugszanak, az ő sírjaik mindig ápoltak. Ők többet érdemelnek, mint a mi fiaink? Mostanában többször beszélnek magasabb szinten az '56-os hősről, '56 eszmeiségéről, hagyományápolásról, de beszélni kellene '56 hagyományainak folytatásáról is,

megbecsülve a még élőket és tisztelve a hősöket és az áldozatokat. Előző cikkemben arról tudósítottam, hogy hamarosan megoldódhat a 233-as parcella sorsa. Sajnos, nem úgy látszik, de ha cikkem nem éri el célját, tisztelettel meg fogom kérdezni a miniszterelnököt, hogy ha azok nem tudják, akiknek talán ez is a feladatuk, mondja meg nekünk, hogy kinek kellene gondoskodnia a 233-as parcellában felejtettek sírjainak gondozásáról? Remélem, nem arra várnak, hogy az utolsó harcos is itt hagyjon bennünket, hogy akkor le lehet húzni a „rolót”, mert nincs további feladat, hogy el lehessen mondani, nem is volt 1956-os forradalom és szabadságharc, hiábavaló volt a sok áldozat. Ezt én, mint hagyományörző, ápoló és folytató, nem akarom, de remélem, hogy sokan mások sem!

Budapest, 2013. május 24-én.

Bencze Pali

Az 1956-os Nemzetőrség és a
POFOSZ 1956-os Hagyományörzők tagja.